

ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ НОВИЙ ВЕКТОР НАРОДНОЇ ОСВІТИ

*Н.В. Рогова, к.т.н., доц. ПУЕТ
Н.Я. Наливайко, ст. викл. ПУЕТ*

Реформуванню сучасної вищої освіти сьогодні присвячено безліч думок багатьох авторів переважно молодого покоління, які обговорюють наявні проблеми оперативно у Інтернет - дискусіях. Нажаль, думки метрів-освітян не так часто зустрічаються, а саме вони мали б ділитися власним досвідом з молодим поколінням викладачів і спрямовувати реформи у належному векторі, одним із яких і є дистанційна освіта (ДО).

Досвід роботи у режимі дистанційного навчання (ДН) дає можливість поділитися думками обох сторін – учасників єдиного процесу, бо саме у цьому тандемі слід розглядати усі позитиви і негативи.

Так, нова форма навчання поступово набирає оберти і все глибше проникає у життя суспільства й охоплює різні верстви населення. Сьогодні учасниками процесу ДО стають люди різного стану і статусу, навіть з обмеженнями волі. Саме тому про ДН і можна ствердно говорити як про народну.

Але аналіз думок студентів з приводу їх навчання за дистанційною формою (ДФН) мають різні оцінки. Так, оцінки студентів денної форми які мають підтримку дистанційними курсом (ДК) самостійної роботи з вивчення дисциплін різняться у тому, що студентам-відмінникам з їх творчим потенціалом недостає вербального спілкування з викладачами. Їх задовольняє усе, особливо активна робота з безмежним інформаційним потенціалом, його оперативним оновленням і вільним доступом до різних інформаційних джерел, але їм бракує простого, і як виявляється переважного, обміну думками з викладачами. Так, у першу чергу, це залежить від педагогічної майстерності викладача, але умови ведення дистанційного курсу не завжди надають можливість щільного й активного спілкування зі студентами, хіба що під час консультацій, яких чомусь із впровадженням ДН стає все менше.

Другою вадою ДО студенти вважають їх перевантаження роботою з комп'ютером, бо й справді ДФН передбачає саме комп'ютеризацію навчального процесу. На їх думку, якщо навчатися на денній формі з усіх дисциплін за ДФН, то це надзвичайно погіршить їх здоров'я. Тому підхід до всебічного охоплення ДН має бути зваженим і особливо для «денників», для яких класична академічна форма повинна бути основною, а ресурсна підтримка ДФН може бути тільки як допоміжна і саме для самостійної роботи. Досвід Європи свідчить саме про це, бо ДО для них стала саме народною, доступною для усіх бажаючих, а класична академічна лише для тих, кому це під силу.

П'ятирічний досвід роботи авторів-розробників ДК та їх викладачів дозволяє поділитися думками про виявлені позитиви і негативи ДО, які мають як суб'єктивні так й об'єктивні чинники.

Так, до позитивів, у першу чергу, відноситься її доступність кожному учаснику ДФН, але при цьому, стратегія її організації поки що не забезпечує право самостійного вибору студентом того ДК з дисципліни, який на його думку є кращим, якіснішим, бо право вибору у нього обмежене чітким закріпленням викладача саме з його ДК.

Як пропозицію з усунення цього негативу можливо рекомендувати таку стратегію їх впровадження у навчальний процес: надання студенту доступу для попереднього ознайомлення з ДК з однієї й тієї ж дисципліни різних авторів і самостійного вибору ним того, який імпонує йому більше.

ДК надає певні переваги студенту і викладачу у їх діяльності, але важливо зауважити, що діяльність викладача з його розробки поки що слабо вмотивована, а головне, не унормована, як на стадії розробки так і на стадії реалізації, а саме, під час здійснення контролю знань, що звичайно є суттєвим негативом для подолання якого є усі можливості.